

og jævnlig føler sig kaldet til at fortolke saadanne Tanker i de klareste Ord. Det er ikke mere end en 2 å 3 Dage siden, at jeg var i det Tilfælde, paa det Bestemteste at maatte protestere imod at have villet holde et Damoclessværd, for at bruge hans egne Ord, over Ministeriets Hoved. Der er ikke faldet en eneste Vitring fra min eller noget andet Medlems Side, som kunde berettige den ærede Rigsdagsmand eller Anden til at underlægge noget andet Medlem i Salen den Hensigt, at forbedre sig Skattenægtelsesretten som et Middel til at fremtvinge en Organisationsplan, hvorimod det er en aldeles lovlig, og for Den, der ikke blot koncentrerer sin Interesse om enkelte detaillerede Spørgsmaal under Budgettet, aldeles nødvendig og uundgaelig Betragtning, at det er fornødent at overveie, hvad det da vil sige, at vi her votere Budgettet, hvilke Consequenser der ville flyde deraf, hvorvidt visse Udgifter skulle være fælles eller ikke, hvorvidt den Omstændighed, at vi her votere en Sum, har Følger med Hensyn til den hele Sum, og hvor vidt i al Fald saadanne Ting, som vi her maatte nægte, kunne blive tagne andetsteds fra. Det er Noget, som ikke er en Partisag, derom at ville have Klarhed, og jeg paastaar, at Den, der ikke bryder sig om at opnaae en saadan Klarhed, som synes at maatte være Rigsdagen, Regjeringen og ethvert enkelt af Rigsdagens Medlemmer lige nødvendig, han maa være af den Formening, at vore nuværende Forhold ere af den Natur, at de bedst trives i Uklarhed.

Barfod: Det er en ganske lillebitte Deel af Finantsloven, som jeg vil tillade mig med et Par Ord at omtale; maaskee kunde det lykkes mig med det Samme at godtgjøre, hvor vanskeligt det er at gjøre Ende paa gammel Ufsik og gamle Uvaner. Jeg har taget mig den Frihed 3 Rigsdage i Træk at henlede Opmærksomheden paa Ministeriernes Archivvæsen. Man har kaldet dette Archivvæsen maadeligt, kostbart, ufornuftigt o. s. v.; men, saavidt jeg veed, og saavidt jeg kan skjønne, bliver man dog ved det Gamle. Jeg skal ikkun tillade mig at opfordre det tilkommende Udvalg til at overveie, om der dog ikke skulde være en Maade, hvorpaa man kunde faae mere Fornuft og mere Sparommelighed bragt

ind i Archivvæsenet, og jeg skal for mit Vedkommende ikke trættes ved, 4de Gang at røre denne Streng. — Naar den ærede Rigsdagsmand for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bohr) har gjort det til Gjenstand for sine Betragtninger, hvorvidt vort danske Theater ikke ogsaa burde være et Heelstatsheater, saa maa jeg tilstaae, at det glæder mig, at han er kommen bort fra denne Betragtning. Uagtet det formodentlig ikke nytter Stort, i dette Dieblif at udtale sig nøiere angaaende Saadant, kan jeg dog ikke nægte, at det for mig langt snarere har været underligt og uhyggeligt at see — men det er maaskee ogsaa en Følge af den europæiske Nødvendighed, uagtet denne aldrig er godtgjort os —, at man f. Ex. foreslaaer os at bortgive $\frac{1}{5}$ af det i dobbelt Betydning store danske kongelige Bibliothek — for ikke at gaae til andre Institutioner — til Tydskland eller til Tydskerne.

Finantsministeren: Der er fra de forskellige Rigsdagsmænd, som have havt Ordet, fremsat enkelte Bemærkninger og tildeels ogsaa Spørgsmaal, som jeg har undladt strax at besvare, idet jeg har troet det rettere at sammensætte dem paa et senere Stadium af Discussionen. Jeg skal derfor tillade mig nu ganske kortelig at omtale de af disse, som jeg synes der er Anledning til strax at gaae ind paa, hvorimod jeg forbeholder mig at gaae ind paa de øvrige ved en følgende Behandling af Sagen.

Uagtet den ærede Rigsdagsmand for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bohr) har gjort opmærksom paa, at Kongeriget for Diebliffet ikke kunde siges at være prægraveret ved at overtage 3 Femtedele af den Pensionshyrde, der er opgjort som fælles for det hele Monarchie, saa har han dog fundet, at der i Betragtningen af Pensionsvæsenet som en Fællesudgift laa en Spire til en mulig Prægravation, idet der for Kongerigets Vedkommende er en Pensionsslov, hvorefter Pensionerne fastsættes, medens en saadan savnes for Hertugdømmerne. Jeg maa dertil bemærke, at, uagtet der vel ikke er nogen egentlig Pensionsslov for Hertugdømmerne, saa er det dog ligesaa lidt Tilfældet der, som det var her inden Pensionsslovens Emanation f. A., at der ikke er nogenlunde bestem-